

L áncok 9. I áncszem

Ariana, cs üt ört ök 01 november 2012 - 15:32:48

R á ér Qsen iszogatom a poh ár v ör ösbort, ma valahogy nincs kedvem t öm ényezni. Egy ébk ént is megkaptam, hogy alkoholista vagyok, és ennyi er Qvel urn át vehetnék a m ájamnak. Nicky és a drasztikus kifejez ései.

- Hogy dolgozol h étv ég én? pillantok fel Nicky-re.

- Holnap kett Qig vagyok, a vas árnapiom szabad feleli mosolyogva. Az arc án m ár csak halvány nyoma van a m últ heti r ém álomnak. A hangulata m ár m ásnapi helyre állt, a faltjainak több id Q kellett. A pultra k öny ök öl el Qttem, ujjjaival r á ér Qsen a k ézfejemem ír le apr ó k ör öket.

- És egy ébk ént? teszem fel a k érd ést burkoltan. Egy pillanatig értetlen ül mered r ám, azt án észbe kap.

- Ja, hogy a pultra áson k ív ülre gondolsz nevet fel. M ég k özelebb hajol. Legyek szabad?

R ámosolygok, kezemet tark ój ára t éve h úzom egy cs ókra. Szenved élytelen ül, l ágyan cs ókoljuk egym ást, de ahogy ujjbegyeim a b Qr ét kezdik massz írozni, alig érz ékelhet Qen felny ög. Kiss é k öd ös a tekintete, ahogy elengedem.

- Ha nem tudn ám, hogy csak dugtok, azt hinn ém, romantik áztok éppen hallok meg egy cs íp Qs hangot oldalról. Aaron fel ül a b ársz ékre, és Nicky-re b ámul. Esetleg kaphatnék egy italt?

- Mit k érsz? vonja fel a szem öld ök ét a megsz ólított. N éha kezd kiss é agyamra menni a kett Qj ük k öz ötti fesz ült é, amit nem igaz án tudok mire v élni. Egyszer qen nem értem, hogy mi a probl ém ájuk egym ással.

- Egy s ört feleli Aaron kim érten.

- Sr ácok sz ólalok meg óvatosan, mire mindketten r ám n éznek. Mi bajotok egym ással?

- Nekem semmi az égvil ágon vonja meg a v áll át Nicky. P bunk ózik folyton.

- Az ártatlans ág szobra g únyol ódik Aaron, mire Nicky-t Ql olyan pillant ást kap, hogy ha szemmel ölni lehetne, holtan esne össze. Kezd elegend lenni.

- Aaron? pr ób álkozem.

- Mi van? szusszan fel. A pultra v ágja a s ör ár át, mire Nicky morcosan a h qt Qh öz l ép, kivesz egy s ört, és hat ározottan nem bar áts ágos mosollyal el é teszi az üveget.

- Én is ezt k érdezem cs óv álom a fejemet. Mi bajod vele?

- Semmi.

- Hogyne! sz ólal meg sz úr ósan Nicky. Pont úgy viselkedsz, mintha semmi bajod nem lenne velem. Magad vagy a kedvess ég és a b áj.

- Sr ácok. Kezdem magam vill ámh ár ít ónak érezni.

- Nem kell a b ék ítget és h ár ít inger ültén Nicky. Ki vele!

- Nehogy m ár megmondd nekem, hogy mit tegyek és mit nem! csattan fel Aaron is. A dolgok hat ározottan nem a j ó ir ányba haladnak.

- Azt hiszed, nem tudom, mir Ql van sz ó?- teszi cs íp Qre a kez ét Nicky. Ha egym ásnak esnek, esk üsz öm, hogy nem álllok j ót magam ért.

- Na? k érdi v árákóz óan Aaron. V álaszul Nicky csak lesajn ál óan v égigm éri, és megr ázza a fej ét. Tudod is te &

- legyint Aaron. Itt szakad el az a bizonyos c érna. Nicky tekintet ében szikra lobban, Aaron el é l ép, de v árákóz ással ellent ében nem h úz be neki egyet, hanem a tark ój án ál fogva mag ához h úzza, és lesm árolja. Nekem pedig a f öld ön koppan az állam.

- Meg vagy te h úzatva?! l öki el mag át Aaron olyan h évvel, hogy kis h íj án leesik a sz ékr Ql.

-
- Na? k érdezi g únyosan Nicky. Tetszett? Vagy menjek lejjebb? Ott k épzelted magadon a sz ámat?!
- Aaron megsz ólalni sem tud meglepet és ében, nekem pedig leesik a nyelv ánval ó.
- Ne mondd, hogy az a bajod vele, hogy meg akarod dugni?! fordulok Aaron fel é d öbbenten. M ég mindig s ób álv ányt j átszik. Ennyire nem lehetsz gyerekes adom meg a kegyelemd öf ést.
- Nem vagy te kicsit bek épzelt? tal ál mag ára, de el ég gy érre sikeredik a visszav ág ás. Nicky r ávillantja azt a mindentud ó mosoly át, amit Ql engem által ában kir áz a hideg. Ism ét k özelebb hajol hozz á, ajkai p ár centire vannak Aaron ét ól, farkasszemet n éznek. Aaron legal ábbis nagyon koncentr ál, hogy ne kalandozzon lejjebb a tekintete.
- Nehogy azt hidd, hogy nem l átom, hogyan n ézel r ám sz ólal meg ism ét Nicky. Kurv ára meg akarsz kapni, csak nem mered mondani.
- Te h ülye vagy h ár ít Aaron.
- Ahogy gondolod h úz ódik el Nicky. A pult al ól cigarett át vesz el Q, és r ágy újt. Pedig, ha meger Qltetn éd kicsit magad, tal án meggondoln ám.
- Tudod, kinek kellesz v ág vissza Aaron. El ég átl átsz ó, de m ég mindig pr ób álkozik.
- Tudom feleli m ár nyugodtabban Nicky. El ég sok mindenkinek. Neked is. Pont ez a bajod velem.
- Marhas ág.
- Nekem nagyon úgy t qnik pedig, hogy r átapintott a l ényegre állap ítom meg óvatosan. Aaron dob fel ém egy inger ült pillant ást, azt án a s ör ének szenteli minden figyelm ét. Gyan úsan csendben van. Nem teljesen értelek teszem hozz á v ég ül.
- Nem ejthetn énk a t ém át? tov ábra sem n éz r ám, az üvegen dobol.
- Nem felelem egyszer qen.
- Semmi k öz öd ahhoz, hogy kit dugok és kit nem mordul r ám.
- Ahhoz nem is.
- Csak ahhoz, hogy Qt akarom, igaz? morog tov ább. Pislogok kett Qt, pr ób álom értelmezni a mondat át.
- Na v árj szedem össze a gondolataim. Te miattam nem mozdult ál r á?
- Gyors a felfog ásd g únyol ódik, de v égre fel ém fordul. Nagyon d öbbent fejet v ághatok, mert egyb Ql felszalad a szem öld öke. Most mi van?
- Szerintem ezt meccselj étek le egym ás k öz ött hagy magunkra Nicky. Én m ég mindig nem értem, mi van.
- Aaron kezdek bele, de nem nagyon tal álom a szavakat.
- Hm? n éz r ám, mik özben újabbat kortyol a s ör éb Ql.
- Nem értem, hogyan ker ül ök én a k épbe vallom be.
- Na ne sz órakozz! fortyan fel. Hitetlenkedve r ázza a fej ét. El Qttem igaz án nem kellene titkolnod.
- Mit? értetlenkedem tov ább. Esk üsz öm, hogy nem értem, mire akar kilyukadni.
- Hogy bele vagy esve motyogja maga el é. Olyan er Qvel engedem le az éppen iv ásrá emelt kezem a pultra, hogy a poh ár hangosan koccan a pulthoz.
- Mi van?! t ör ök ki meglepet ésemben. J ó, hogy nem ittam éppen, mert tuti, hogy f élrenyeltem volna. Hogy a b ánatba jutott ál erre a k övetkeztet ésré?! emelem fel a hangom. K ész, kiakadtam, mit titkoljam.
- Dave s óhajít fel Aaron. Megr ázza a fej ét. Figyeltelek titeket. Hidd el nekem, teljesen úgy n éztek ki, mint a szerelmesek. J ó, tudom, hogy szerinted csak a szex miatt j ártok össze, de ideje lenne tudatosulnia benned, hogy enn él m ár r ég j óval t öbbr Ql van sz ó.
- Neked agyadra ment valami ny ög öm ki. A p ánik kezd elhatalmasodni rajtam.
- Legal ább magadnak bevallhatn ád.
- A cigarett ám ut án ny úlok, és r ágy újtok. Kiiszom a poharam, és csak b ámulok magam el é.

- M ég egyet? t qnik fel el Qttem Nicky. Hosszan b ámulok r á, mintha el Qsz ör l átn ám. K érd Qen n éz r ám. Minden ok é?

A kez ébe nyomom a poharam.

- Valami er Qset.

Nicky szem öld öke a homloka k özep éig szalad.

- Mi az istent mondt ál neki? fordul értetlen ül Aaron fel é.

- Csak r ávil ág ítottam valamire r ántja meg a v áll át a megsz ól ított.

- Nicky vonom magamra ism ét a figyelm ét. Ne k érdezz, csak t öltö egy dupl át n ézek r á jelent Qs égteljesen.

Annyiban hagyja, megkapom az italom, és visszamegy a pult m ászik v ég ébe. Ha nem ismern ém, azt hinn ém, megs ért Qd ött, pedig csak arr ól van sz ó, hogy ha nem akarom, nem faggat. J ó fi ú.

- T évedsz fordulok vissza Aaronhoz.

- Ahogy érzed feleli r öviden. Akkor elvihetem egy k örré? m éreget gyanakodva.

- T Qle k érdezd, ne t Qlem vonom meg a v állam. Megcs óv álja a fej ét.

- Te t ényleg h ülye vagy z árja le a t ém át. Nem f qz ök a dologhoz semmit, csak az italom ért ny úlok.

- Ágy! ter ül el Nicky el égedetten a pokr ócon. - Hossz ú volt a mai nap.

Le ül ök mell é. P ár percig csukott szemmel fekszik, ut ána lust án r ám mosolyog, felt áp ászkodik, és a l ábait combom k ét oldal ához t éve az ölembe m ászik. Megt ámasztom a h átam a h átt áml án. Nicky megcs ókol, kezeivel az oldalamat simogatja. A tark ój át kezdem massz írozni az ujjaimmal. Felny ög, m ég k özelebb f észkel, szenved élyesebben cs ókol, apr ókat mozd ít a cs íp Qj én. Elszakad t Qlem, ajkain m ég mindig mosoly j átszik, a tekintete álmatag. Bekattan az esti besz élgét ésem Aaronnal. Nicky hajolna vissza a sz ámra, de gyeng éden a mellkas ára teszem a kezem. Azonnal kitisztul a tekintete.

- Valami baj van? k érdezi meglepetten. Megr ázom a fejem.

- Sz óval vas árnapra van valami terved? v áltok t ém át.

- Éppens éggel lenne, de úgyis terveztem lemondani v álaszolja.

- Hogyhogy?

- Mostans ág pr ób álom minim álisra cs ökkenteni az & elfoglalts ágaim fonja a nyakam k ör é a karjait. Elgondolkozva n ézek r á.

- Mi ért? faggatom tov ább.

- A m últkori óta t úls ágosan gyanakv óv á v áltam magyar ázza. És te is azt mondtad, hogy jobban szeretn éd, ha abbahagyn ám. Sz óval sp órolok kicsit, és igyekszem minimaliz álni az alkalmakat.

A nyakamra hajol, nyelvével j átszik a b Qr öm ön. Apr ókat harap, megsz ívja az érz ékeny ter ületet. M áskor ezzel k önnnyen megbolond ítana, de most t úls ágosan kij ózan ít a gyanakv ás. Ólomneh éznek érzem magam. A f élhom ályba b ámulok, veszek egy nagy leveg Qt.

- Szerelmes vagy bel ém?

A hangom annyira k öz ömb ös és t ávoli, hogy magamat is meglepem vele. Nicky beledermed a mozdulatba. Reszketegen f újja ki a leveg Qt.

- Tess ék? suttogja halkan.

- J ól hallottad a k érd ést felelem. V álaszolj! Pszint én.

Meglepetten hűzódik el, a tekintete az enyémeket keresi. Visszabámulok rá. Látom, hogy megérint.

- Ez most hogy jött? Próbáld végül megkérni. Ingerülten felsóhajtok.

- Nicky.

Az alsó ajkamba harap. Magam mellé ejti a kezét, a combomra nehezedik, és onnan néz a szemembe. Igazából ezzel meg is adja nekem a választ, a szótlan ága és a testbeszédével árulja.

- Basszus, Nicky, tőred ki belőlem. Leszűti a szemét. Nézz rám!

Lassan ingatja a fejét. Az állal átnyúló, kényszerű ítem, hogy rám nézz. A szomorúsága szinte mellbe vág.

- Ettől nem változik semmi, szólal meg halkán. A tekintetében reménytelenül átszökken. Fél, hogy mit látnék.

- Dehogynem.

- Nem, nem változik! Vágja rá hevesen. Eddig sem változtam el semmit, ezután sem fogok. Nekem jó minden úgy, ahogy van, haddarja idegesen.

- Ez mindent megváltoztat, Nicky, simítottok végig az arcán. A szeméi vészese csillogni kezdenek, és ez megérint.

- Nem maradhatna minden úgy, ahogy eddig? Kérdezi reményvesztetten. Megrázom a fejem. Figyelem, ahogy egy apró könnyecsepp végigfut az arcán. Az ujjaimmal odanyúló, elmaszatom. Kiszakítja magát az érintésemből. Mellém ül, a lábait magam alá húzza, a hajával elrejtve magát a szemem előtt. Melyiket látom, hogy összeszedje magát. Fáj nézni, ahogy darabokra esik, és erről én tehetek.

- Nem akarlak bántani, szűttogom magam elé.

- Én boldog vagyok így pillant fel könnyű szememmel. Remeg a hangja. Az elmúlt fél évben boldogabb voltam, mint egész életemben bármikor. Közelebb húzódik hozzám. Nekem ez elég.

- Nicky &

Átöleli a nyakam, arcát az enyémhez szorítja. A hátát kezdem simogatni. Halkan felnevet, a hangjában keserűség csendül.

- Vicces, hogy az érted szíve, mert szeretlek.

Így kimondva még nagyobb süly van az egésznek. Magamhoz húzom, csendben ölelem. Ajkai az enyémeket keresik, kérésre becsúsznak. Eltolom magamtól, és felkelek. A karom után kap.

- Kérlek & - szólal meg. Ne hagyd itt csak így &

A karomat szorongatva feltérdep az ágyon, a tekintete nem eresztí az enyémeket. Felsóhajtok, visszaülök az ágyra, és a hátamra döntöm. Elszántan tartja a szemkontaktust.

- Bolondkölök szűttogom a szíve, mivel Qtt megcsókolom. A mellkasára hajtom a fejem, hallgatom hosszú percekig a szívverését. A hajamba tűr, ujjai nyomában bizserget a bőrről.

- Mióta? Kérdezem.

- Nem tudom feleli. Mire észbe kaptam, már késő volt.

- Pedig megbeszéltük az elején &

- Ez nem gombnyomásra kapcsolgatható hallgat el a szavamba vágva. Igazat adok neki.

Felhúzza magához, mélyen a szemembe néz. Minden az arcára van írva, a tekintete tele van érzelmekkel. Most jönök csak rá, hogy mennyire elrejtette, hogyan érez. Elképesztően szenvedélyes mar az ajkaimra, magával ránt, képtelen vagyok neki nemet mondani.

Figyelem, ahogy alszik. Az én szememre nem jön álomórátóta, már feladtam a próbálkozást. Látványosimítottok egy fekete tincset Nicky arcából, közelebb húzódok, aprópuszt adok a homlokára. Mocorogni kezd, megdermedek, pedig csak

átfordul a has ára. Kif újom a t üd Qmben rekedt leveg Qt, óvatosan felkelek, és ölt özni kezdek. Az ajt óból még visszafordulok, és meglepve gyökerezek a földbe. A sötétít Qn át épphogy beszqr Qd Qf ény él is kiszúrom, hogy engem néz. Felkönyököl.

- Nem akartál felébreszteni, ugye? k érdisz íntelen hangon. Nem szólok semmit, úgysem lenne értelme. A hátára dQl, a plafont bámulja, vesz néhánymélylélegzetet.

- Nicky, tuttogomkönyörgQn.

- Nyugi, nem csinálok nagyjelenetetfeleli. Pontosan tudja, hogy mire gondoltam.

Felül, kitakarózik, hozzám sétál. Nehezen állom meg, hogy ne hátáljak ösztönösen. Lassan emeli a kezét, arra az esetre, ha megakarnám állítani, de nem teszem. Ujjai elérkeznek az arcomat, megsimogat. A szemembe néz, és nekem beledől a szívem a tekintetébe. Szomorúan elmosolyodik. Hozzámsimul, lehunyja a szemét, ajkát szűziesen az enyémhez érinti. Nem ütközik ellen állásba, így elmélyíti a csókot. Karjaim a derekára fonódnak, Q pedig átöleli a nyakam. Lágyan csókoljuk egymást percekig. Elszakad a számtól, a nyakamhoz úrja az arcát, bQrömet perzseli a lehelete. A hátát úrok, szórakozottan játszik a tincseivel. Megpuszítom az arcát, elengedem, és hátára lépek.

- Megyekszólok meg neked. Bólint, a falnak veti a hátát, figyel, ahogy a cipőmet veszem, a pillantása szinte éget. A kilincs ért nyúlok, a szemem sarkából látom, ahogy lecsúszik a fal mentén a földre.

Bezárom magam után az ajtót. Még hallom, ahogy felzokog.

[Előző](#)

[Következő](#)